

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Sylvy Šiškeové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobkyně: **L. D.**, zastoupené advokátem Mgr. Konstantinem Kankavou, Lípová 333/25, Teplice, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 3. 5. 2021, čj. MV-44767-17/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 7. 2021, čj. 195 A 2/2021 - 32,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalované žalobu, k níž připojila návrh na přiznání odkladného účinku. Poplatkovou povinnost nesplnila hned při jejím vzniku. Krajský soud proto žalobkyni prostřednictvím jejího tehdejšího zástupce Mgr. Vratislava Polky vyzval k zaplacení soudních poplatků za žalobu a za návrh na přiznání odkladného účinku. Výzvy byly zástupci žalobkyně doručeny dne 25. 6. 2021. Obsahovaly informace o čísle účtu soudu a o tom, jak musí žalobkyně platby identifikovat. Soud žalobkyni poučil, že nebude-li soudní poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení zastaví. Lhůta pro zaplacení poplatků uplynula dne 12. 7. 2021.

[2] Dne 7. 7. 2021 uhradila žalobkyně soudní poplatek ve výši 1 000 Kč. Podle účtárny nebyla ve stanovené lhůtě na účet soudu připsána částka 3 000 Kč označená příslušným variabilním symbolem nebo jménem žalobkyně či jejího zástupce. Zástupce žalobkyně předložil k výzvě soudu kopie podacích lístků poštovních poukázek A ze dne 1. 7. 2021. Vyplývá z nich, že žalobkyně podala dne 1. 7. 2021 poštovní poukázkou pokyny k provedení plateb ve výši 1 000 Kč a 3 000 Kč na účet uvedený ve výzvě krajského soudu. Některé číslice v číslech účtu byly přepsané. Jako majitele účtu označila žalobkyně Ministerstvo vnitra.

[3] Krajský soud řízení zastavil, protože lhůta pro zaplacení soudního poplatku marně uplynula.

[4] Žalobkyně (stěžovatelka) podala proti usnesení krajského soudu kasační stížnost podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. V reakci na zastavení řízení se obrátila na podací poštu a reklamovala platbu ve výši 3 000 Kč, jejíž úhradu účtárna krajského soudu neevidovala. Následně stěžovatelku telefonicky kontaktovala pracovnice České pošty a sdělila jí, že zadaná platba nebyla z důvodu chyby na straně České pošty odeslána na účet příjemce. Stěžovatelka uhradila soudní poplatek ve výši 3 000 Kč ještě jednou. Na opožděně uhrazený soudní poplatek již krajský soud nebral zřetel. Stěžovatelka tvrdí, že měla vůli uhradit soudní poplatek za podanou žalobu a skutečně tak učinila. Spoléhalo na služby České pošty, která vlastní chybou úhradu zaplacené částky neprovedla. Důsledkem pochybení třetí osoby je zastavení soudního řízení, což pro stěžovatelku fakticky znamená ukončení pobytu na území České republiky. Jde o nepřiměřeně tvrdý a nespravedlivý dopad; stěžovatelka sama nic neporušila. Kvůli pochybení třetí osoby jí byl znemožněn přezkum rozhodnutí žalované.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Otázkou chybně provedené úhrady soudního poplatku, která vedla k zastavení soudního řízení, se již správní soudy zabývaly (rozsudek NSS ze dne 22. 9. 2021, čj. 1 As 240/2021 - 53, nebo usnesení NSS ze dne 8. 9. 2015, čj. Aprk 48/2015-14). NSS opakovaně poukazoval na to, že povinnost soudů vyzvat poplatníka k úhradě splatného soudního poplatku je sama o sobě vstřícným krokem. Poplatková povinnost je jednoznačně určena zákonem a poplatníku v zásadě nic nebrání, aby ji řádně splnil již v okamžiku podání poplatného úkonu, kdy tato povinnost vzniká. Ať již se jedná o pochybení, které lze klást k tíži pouze žalobci, nebo o chybu na straně někoho jiného (banka, pošta, třetí osoba), nenese na něm soud vinu. Pochybení při platbě soudního poplatku, na kterých se soud nepodílel, jsou i v nyní posuzované věci v konečném důsledku přičitatelná stěžovatelce. To platí tím spíše, že stěžovatelka byla již v řízení o žalobě zastoupena zástupcem z řad advokátů. Je odpovědností profesionálního zástupce alespoň ověřit, zda klient zvládl soudní poplatek řádně uhradit, pokud úhradu neprovádí sám advokát.

[7] Ústavní soud se v nedávné době zabýval návrhem na zrušení § 9 odst. 1 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (*k zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží*). Nálezem ze dne 30. 3. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 9/20, soud návrh zamítl. Uvedl, že dotčenou právní úpravu dlouhodobě shledává legitimní, přiměřenou i rozumnou. Zdůraznil, že „každý poplatník nese vlastní odpovědnost za to, že se soudní poplatek dostane do dispozice soudu řádně a včas, bez ohledu na to, jaký způsob k jeho úhradě zvolí“. I v rozhodovací praxi Ústavního soudu lze nalézt případy podobné nyní posuzované věci, v nichž soud neshledal ústavněprávní rozměr (usnesení ze dne 24. 11. 2020, sp. zn. III. ÚS 632/20). Žalobce (poplatník), případně jeho zástupce, tedy musejí zajistit, aby byl v dodatečně stanovené patnáctidenní lhůtě soudní poplatek řádně uhrazen.

[8] NSS dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty poslední s. ř. s. zamítl.

pokračování

[9] Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalované nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec její běžné činnosti.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. října 2021

Ondřej Mrákota
předseda senátu